

[Robert Christensen.]

Vi har i udvalget debatteret, hvad der egentlig er erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, og det er det, vi ikke har haft mulighed for og tid til at få undersøgt. Men man har dog indrømmet såvel fra arbejdsministeren som fra andre i udvalget, at der klart er en omkostning forbundet med at erhverve en indkomst, og at det ikke er den omkostning, der skal erstattes, men indkomsttabet. Der er for mig ingen tvivl om, at det, flertallet nu her laver, vil få den virkning, at visse mennesker ved at blive ledige får mere end fuld erstatning for den arbejdsfortjeneste, de tåber.

Så har jeg godt hørt både ved første behandling og igen her i dag fra hr. Erik Andersen (Fr.borg amt), at det er de lavtlønnede, og at man vil hjælpe de lavtlønnede. Jeg forstår ærlig talt ikke den tale. Da jeg formoder, at alle i det høje ting er enige om, at vi ønsker, at alle skal have arbejde, og at dagpengestørrelsen ikke hjælper de lavtlønnede noget som helst, når de er i arbejde, og hvis de lavtlønnede får en højere løn, når de er i arbejde, så får de ganske automatisk også højere dagpenge, hvis de bliver ledige, så jeg forstår ikke denne tale om, at det specielt er for at hjælpe de lavtlønnede.

Vi har fået afsløret under udvalgsarbejdet, at det vistnok er ganske givet, at den ændring, man her gennemfører, får indflydelse på mobiliteten af arbejdskraften, og at det derfor er hensigten at ændre loven om mobilitetsydelse. Her kan jeg ikke lade være med at gøre den bemærkning, at hvis regeringen ønsker, at vi skal stemme for dette lovforslag, så vil der simpelt hen ligge deri, at vi skulle være med til som en konsekvens af dette her at gennemføre en lov, som vi i øjeblikket ikke ved noget som helst om. Derfor må vi sige, at vi kan ikke medvirke til ændringen af procenten på nuværende tidspunkt. Vi må have løst de spørgsmål, vi har rejst, inden vi tager denne beslutning, sådan at vi ved, om det, vi gør, er rigtigt eller ikke.

Så synes jeg også, det er rigtigt her fra denne talerstol at gøre opmærksom på, at selv om vi går imod denne procentændring, sker der på grund af en automatik, der er indbygget i loven, alligevel en stigning i dagpengebeløbet fra 93 kr. til 106 kr. om

dagen. Det er altså ikke det, lovforslaget handler om, det handler om procenterne.

Det må være rigtigt at sige, at vi selvfølgelig ikke kan stemme for det af SF stillede ændringsforslag, der går ud på, at der skal gives 100 pct., som altså vil være mere end fuld erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Vi agter ved tredje behandling at stemme imod lovforslaget.

Erik Hansen: Også jeg vil gerne indledningsvis sige, at det har været et forceret udvalgsarbejde, men jeg vil også føje den bemærkning til, at det har ikke været et uforvarsligt udvalgsarbejde, i hvert fald ikke i de indledende faser. Jeg vil også gerne føje yderligere en ting til, og det er en bemærkning til formanden for udvalget, hr. Finn Christensen. Han har over for ministerens ønske om at få arbejdet igennem været i hvert fald loyal indtil grænsen af det forvarselige, så er vi altså på den rigtige side.

Vi har stillet nogle spørgsmål. Vi har haft lyst til at stille betydelig flere, men vi har stillet en række, og vi har af tidsmæssige grunde fået forholdsvis korte svar på spørgsmålene. Vi har en opfattelse af, at svarene ikke er særlig dybtgående bearbejdet og ikke særlig fyldestgørende, og det var vel det tidsmæssige pres, som var årsag til den forholdsvis begrænsede dydebearbejdning af problemerne.

Når det er sagt, vil jeg også gerne sige, at vi står altså her i en situation, hvor vi har haft 5 arbejdsdage i folketinget til at klare problemet, til at dykke ned i denne lovgivning. Vi står i den situation, at flere af os af gode grunde, nemlig fordi vi var engageret på andre områder i folketingsarbejdet, ikke har haft muligheder for at følge arbejdet i detaljer på tidspunkter, hvor det i allerhøjeste grad var nødvendigt.

Dertil kommer, at man nok også må vurdere disse ting på baggrund af, hvad der, om jeg så må sige, har været sæd og skik for området. Jeg har siden midten af 1960'erne været mit partis ordfører i disse sager, og der har fra alle sider her i folketinget været lagt stor vægt på, at man kunne samle et bredt flertal i folketinget omkring denne lovgivning. Yderligere var der i hvert fald for den sidste etapes vedkommende skabt enighed imellem Arbejdsløshedskassernes